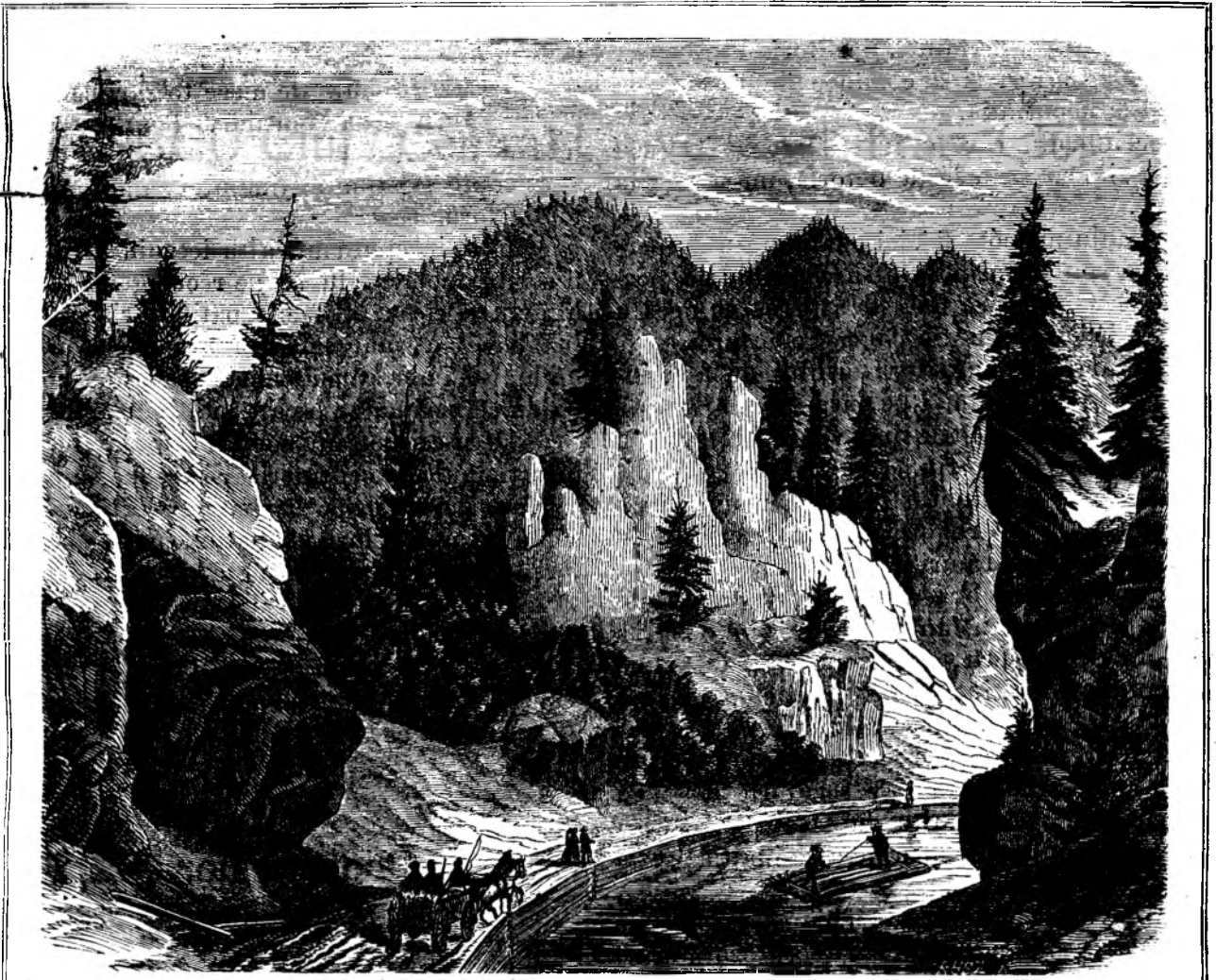

Pesta 29 augustu. (10 septemvre.) | Nr. 35. | Anulu VII, - 1871.
 Va est in fia-care domineca. | Redact. : strad'a palariei nr. 7. | • Pretiulu pe anu 10 fl., pentru Romani'a 2 galbeni.

Valea Visieului in Maramuresiu.

Epistole literarie.

II.

Iubite amice!

Toti dîcu, cã scriitoriulu este fiulu timpului, si cu cãtu este elu mai genialu, cu atãtu timpulu se oglînda mai tare in scrierile lui.

Acêsta parere este totu atãtu de justa, pe-cãtu si neadeverata.

Sê nu me acusi de paradocsu sêu ecuivocu. Nu ambitionezu acêsta onóre; o lasu pentru cei ce facu politica mare, cari pentru a nu remané nici odata de minciuna, dëca nu vorbescu in *deoue parti*, apoi de siguru vorbescu ce-va mai obscuru de cãtu santulu apocalipsu. Unu scriitoru se pôte numi si elu totu cu acel'a-si dreptu ori prerogativa fiulu timpului, ca ori care santu sêu peccatosu din lume. Se nasce si elu cu timpulu si móre ér cu timpulu, si de multe ori fara timpu.

Scriitoriulu are sê se inaltie preste timpu. Timpulu i pôte fi lui tata, dar unu tata betranu, scadiutu, ajunsu la minte de copilu, si adese-ori lipsitu de minte. Scriitorulu are acum detori'a a ingrigi si a conduce pe tatalu seu ajunsu la nepotintia.

Scriitorulu care a incetatu, ori n'a inceputu a-si pricepe acêsta detoria, nu-si merita numele.

Omulu nu pôte fi nici odata atãtu de perfectu, ca sê nu mai póta fi susceptibilu de perfectiune. Omenimea nu este altu ce-va decãtu timpulu insu-si, sêu din contra, cum vrei.

Êta dar misiunea scriitoriului, de a se inaltia totu-de-una mai pe susu de timpu si a lucrã din timpu pentru timpu, din trecutu si presinte pentru vîitoriu.

Aici este capulu cestiunii, dar unu capu de medusa, la a carui vedere multi scriitori au amortîtu, au inmarmuritu.

Sunt cu deosebire diece ani, de candu noi facemu juste pretensiuni la scriitori nostri, a veni la detori'a loru, a luã timpulu de mana, a-lu conduce mai iute si pe o alta cale, decum este pe care a apucatu ratecindu si carambolindu. Dar in vanu! Diece ani au trecutu si stãmu unde amu fostu. Êr scriitorii de n'au statu in locu, celu multu au lasatu a se conduce ei de timpu. In locu de a se inaltia preste elu, au cadiutu sub elu.

Adeveratu, afara de chiamare, trebuie multu tarã si amara lupta, ca scriitorulu sê se inaltie preste timpulu seu, ca elu sê renuncie la succese momentane, la fluctuant'a *aura populara*, la adorãri, favoruri si prerogative ce le

pôte gustã in viétia, pentru ca in contrastu cu timpulu seu, in form'a unui *deus judicans* preste elu, sê se multiamësca in o sperantia nesigura de unu nume si recunoscintia in viitoru. Apoi creatoriulu a voitu ca in o mîia de ani si in tóta lumea, abié sê se nasca 3—4 de cei *alesi*, cari prin o legatura magica sê scie impreună trecutul si prezentulu cu vîitorulu, cari de la inceputu sê fia fostu predestinati pentru tôte timpurile.

Candu va veni rendulu acestoru alesi si la noi? zace adancu ascunsu in sinulu creatiunii. Pana atunci inse trebuie cei mai pucinu alesi sê tinda la inaltîmea misiunii loru, a face cãtu potu, dar cãtu potu mai bine, cã-ci numai astu-feliu se pôte apropiã si timpulu pentru cei alesi.

Timpulu de 10 ani incóce, ca raru altulu, a fostu unu timpu de parosismu politicu, socialu si moralu. Scriitorii intr'atãt'a s'au confundatu si perdutu in acestu parosismu, in cãtu ei prin scrierile loru mai multu l'au apêratu, si i-au datu unu procesu totu mai acutu, in locu de a se incercã sê-lu remedieze.

Totulu tremura de nisce friguri ce se pare a fi petrunsu pana la medua. Totulu este palidu si patimitoriu. Aici potemu dîce, cã ei sunt copîii legitimi ai timpului, morbosi ca si tatalu loru.

Amu inceputu unu altu deceniu. Óre nu vã fi sositu momentulu sê ne reculegemu, sê ne uitãmu seriosu la faci'a patimitoria ce amu luat'o, sê ne smulgemu din braciule nòuei Armide, sê imbracãmu armele si ca unu nou Rinaldo sê pasîmu pe o cale mai buna. ?!

Dëca cei betrani voru fi imbrancitu, a venitulu timpulu la cei tineri. Ei trebuie sê cugete, cã voru deveni acusi barbati, si cei tineri voru cautã exemplele loru, ér natiunea si-va cere detori'a de la ei. Cum voru stã ei atunci?

Tôte sunt supuse lui Ddieu, singura *vointi'a* omului nu. Ea este o *dieitate*, si candu vré, triumfulu este siguru.

Sê voimu si vomu triumfã!

Alu teu ca totu-de-una.

Radu Nasturelu.

Pentru amoru.

— Novela. —

(Urmare.)

Junele statea cugetatoriu, si numai dupa unu minutu lungu continuã:

— Sê nu combinãmu vîitoriulu din joculu

naturei, Clara! — Joculu naturei e capriciosu: dupa dñle cu sóre urméza plóia si nori; dupa nopti incantatórie, nopti viforóse, si éra dupa cele mai grele — povóca dñle senine si dulci; — si de aci nu se póte combiná, decátu câ natur'a si-eserceéza joculu seu, legea sa cea vechia.

— Bine dñci, Victoru, joculu naturei e capriciosu, capriciulu ei se pare a fi simbolulu schimbatiunii; — prin acésta dóra voiesce natur'a a dovedí, câ ea ni e mama, ea ni-a creatu, ne-a nutritu; — asié e si natur'a omenésca, schimbatiósa, capriciósa ca joculu naturei. Oh si câte esceptiuni sunt totu-si! Sunt suflete, sunt anime, cari se lipescu de unu obiectu, de unu idealu, si lu-redica idolu pe celu mai sacru altariu, si nu se mai despartu de elu pana la mórte. Póte aceste nu sunt ale naturei, póte nu ea le-a nutritu... póte aceste suflete sunt dintr'alta lume; dintr'o stea, dintr'o lumina, picate in lume pentru suferintie: — — — — — cum intuneca, — cum fulgera!...

Clar'a fantasá, se pare a vorbí in sine, si pe fati'a ei cea rumena se vedea dorerea inchidindu vioitiunea fetiei, flacar'a celoru doi ochi ca dóue lumine.

Victoru se apropiá de dins'a, o prinse de mana, si cu óre-care aeru de mangaiare continuá:

— Nu te pricepu, Clara.

— Nu? — Nu me miru, — póte a trecutu timpulu ca sê ne mai potemu pricepe. Oh, si cum me pricepeai odata, Victoru! Cum mi-pricepeai totu cugetulu, tóta nedairea si tóta dorinti'a! O privire, o miscare, a tresarire séu unu zimbetu erau destulu ca sê pricepi tóte dorintiele unui sufletu ce te adorá: si — ceea ce eu nu pretindeam — cadeai la piciórele mele si serviai ca unu sclavu blandu si umilitu capricieloru celui mai capriciosu amoru! Dar ah, ast'a e natur'a barbatilor; ei alérge, se frangu si si-consacréza multe, tóte, ambitiune, gloria si sperantie frumóse, pentru idealulu sufletului loru, si 'n urma — lu-ajungu — i dau o sarutare si alérge mai departe, ca fluturulu ce duce pe budie cea d'antáiu sarutare a unui tineru tran-dafir.

— Esti pré crudela, Clara. Póte unu cugetu, o idea ocupa spiritulu omului si comite pecatulu de se uita de gentilitatea ce amorulu o pretinde; acésta e o vina, pentru care — iérta-me Clara, — eu te iertu pentru o explicatiune asié crudela si pentru pedéps'a asta severa.

— O idea, unu cugetu ocupa spiritulu

omului. — — Oh ce idea, ce cugetu póte departá cugetulu si ide'a amorului, asta idea nu o cunoscú in sufletulu omenescu, nu o cunoscú câ-ci nu esiste; nu este ó idea, cugetu séu patima, ce póte alungá din sufletu patim'a cea dulce a amorului, si cine o crede asta? oh acel'a se insiéla, acel'a nu iubescé, n'a iubitu in veci; in sufletulu aceleia amorulu nu e desvoltatu mai departe ca ori care simtîre neconsiderabila, ce nu dóre si nu fericesce. Oh numai de curundu ai cunoscutu tu ide'a acésta; dar — — iérta Victoru, acuma me aflu câ se pare a te silí sê simtiesci mai multu decátu poti, iérta, asta e natur'a barbatésca, si déca cine-va e de vina, aceea sum eu, câ am presupusu despre unu barbatu mai multu decátu despre ceialalti.

Victoru statea privind in ochii dómnei Clara, aretandu o indignatiune blanda pentru asprimea ei; dins'a inse continuá mai departe, ca si cum si-ar continuá ideile numai sie-si.

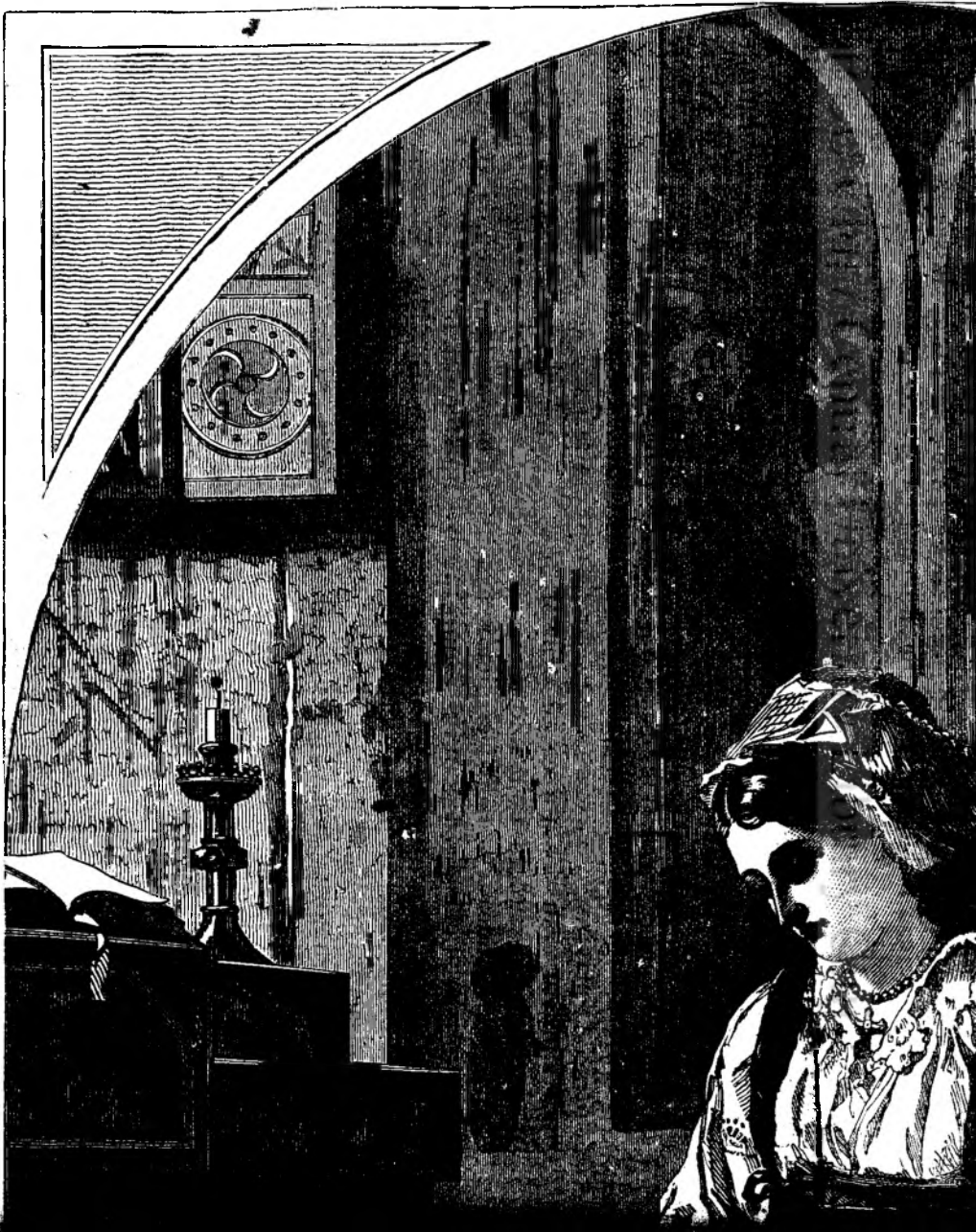
— Póte ast'a e sórtea unui simtiementu. Se nasce la sarutarea primei radie desvoltatórie, ca flórea la sarutarea sórelui, apoi infloresce, ventulu o adhia, róu'a o recoresce, radi'a i aduce sarutare nóua in tóta demanéti'a, — si candu si-a trairu placerile, vestediesce, i cade frundi'a si piere — — — — Ba nu! — nu e asta asemenarea; amorulu nu vestediesce, amorulu nu sémena cu flórea, e fluturu ce-i credintiosu pana mai infloresce flórea, si candu se ustenesce, si-face distractiune, sbóra prin valulu celu de radia, numai cu dorintie, dar fara suvenire, sbóra la alta flóre, gusta alta sarutare, si salta pane móre.

— Asié caracterizezi amorulu, Clara?

— Vorbescu de barbati, — dñse dómn'a laconicu, apoi tacú, si numai dupa câte-va minute continuá:

— Dar iérta Victoru, vedi eu sum nedrépta, — o indignatiune ce mi-casiuna o natura generala a barbatiloru o arunca presté toti, si nu facui esceptiune; mi-ai suprinsu sufletulu fantasandu. Vedi eu de unu timpu incóce, nu scíu de ce, atát'a fantasedia, diu si nóptea nencetatu, in presinti'a ta chiar me fura ocupatiunea asta obosítoria, dar placuta. Me uitai de credinti'a si amorulu teu, si nu mi-ar fi fostu iertatu, câ-ci n'am uitatu inca, si nu voiú uitá in veci juramintele acele dulci si mari — si déca le-asíu uitá, mi-asíu denegá tóta suvenirea trecutului ce me fericesce.

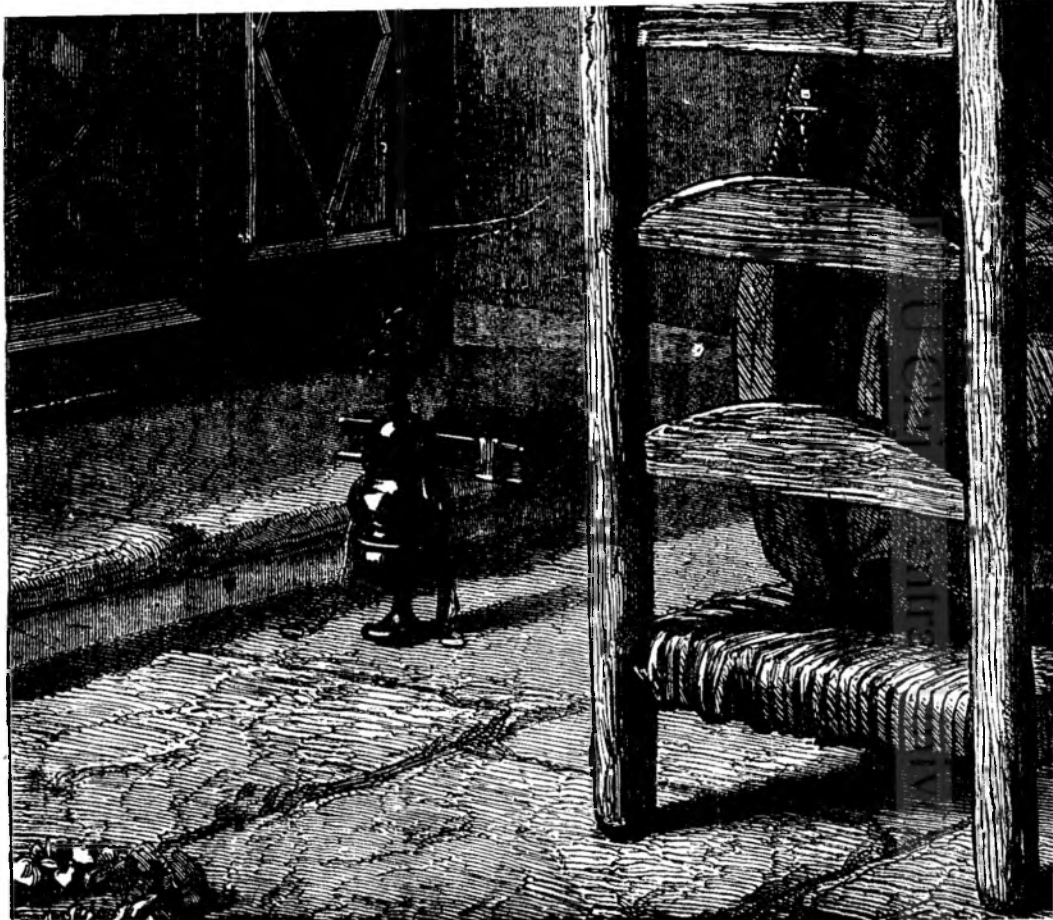
Aceste cuvinte le dñse dómn'a cu dorere, si cu óre-care viclená, ce asié usioru o cunosci si care totu-de-una o cam iertámu.

iler.

O! tu cerescu parinte,
O! tu ce ai a minte
De stele lucit6rie,
De linele isv6re,
De fl6rea ce 'nfloresce,
Candu s6rele-i zimbesce,
De mic'a paserica,
Ce canta fara frica
De ghiar'a pradat6ria
Pe cr6ng'a la rec6re! —

Câ tu le esti parinte,
Si ai de ele-a minte.
Dar si pe mine D6mne,
De suferinti tirane
Me ap6ra, scutesce,
Sub tronu-ti me umbresce.
Pe mandrulu vietii mele,
Fâ-lu d'a 'nfruntá prin ele
Dusmanulu care calca
In tiér'a mea cea draga,

Si fâ ca sê se 'ntôrca
Voiosu precum si pléca !
Ajuta-i, blandu parinte,
Câ tu esti pré potinte ;
Ajuta-i, santa cruce,
La tiér'a mea cea dulce ;
Ajuta-i si tu, mama,
A angeriloru dómna ;
Ajuta, ocrotesce,
Pe cine te iubesce !

Gr. H. Grandea.

— Esti indispusa, Clara. **Uita** fantasiele ce-ti conturba liniscea! Traesce visului ce te fericesce, simtiului ce-ti presera calea cu flori, luminei ce-ti face viéti'a o primavéra gratioáa, amorului. Unu sufletu plinu de simtieminte se vérsa la budiele amorului teu, sufletulu meu, ce te-a iubitu cu tóta tinereti'a si flacar'a. — Sê gustâmu placerea pana curge in unde, a ne teme de vítoriu este a nu ne increde in noi insi-ne. Eu te iubescu, Clara, simtiemintele mele pentru tine sunt simtiemintele amorului celui mai ferbinte!

Astu-feliu vorbì Victoru — si inchinandu-si fruntea la sarutarea ce asceptá cu sete; cu atâta flacara priviá la dins'a, cu câta numai amorulu celu mai sinceru póte dispune.

— Vino, barbatu reu, — díse Clar'a, si se 'nchinà la o sarutare; ér cugetulu ei oh! cine scie unde sborá, ce planisá? Suspitiunea ei nu fu departata, dar se facea a se molcomí si cugetá: mai lasu lucrulu sê curga, e pré timpuríu, destulu odata atâta!

Apoi urmà cért'a amorosiloru, o cért'a nai-va si dulce, o cért'a ce totu insulu o-amu suferitu in tineretia, si care, déca e sincera — asié cu dragu o-amu suferí in tóta viéti'a, o cért'a si o pace, pacea pentru cért'a si cért'a pentru pace. . . .

Apoi o inecara intr'o sarutare, si sarutarea 'ntr'alta sarutare lunga si ferbinte.

Mai tardíu cu o óra intunecase, si dómn'a Clara siedea singura incotita pe o mesutia mica si obosita de ganduri. Atátu de frumósa, atátu de farmecatória erá cu dóue rugi sanetóse in fati'a aceea alabastra, cum este numai o fiintia ce o vedi prin visu. Ce ati vediutu mai frumosu in lume, decátu o femeia care comotiséza a lene?

Dar cugetele ei nu-i dau repausu nici pe unu momentu. O suspitiune-i obosesce sufletulu, si de asta nu póte scapá, ca de unu blastemu. Óre nu e infidelu, óre nu o insiéla pareerea acea **uigatória**, — cum e de seriosu, cum e de schimbatu, si — oh, atâta e pré multu: asié rece!

Si atunci i se turburau simtiemintele cele mai tari, dóue simtieminte a sufletului: amorulu si óre-care simtiu de resbunare si de pedépsa.

Câ-ci asié e amorulu unei femei. Altu-feliu iubescu feciór'a si altu-feliu femeia.

Feciór'a iubescu, amorulu ei e o poesía divina, care nici nu o pricepe destulu, iubescu

cu visulu unei fantasie nalte, icónele amorului ei sunt lucruri dintr'alta lume, ilusiuni, visuri, fara de reutate, fara de scaderi, si iubescu fara a cugetá, fara a combiná decátu ceea ce vede si simtiesce; si candu o parasesce unu sufletu fara indurare, amoresulu ei, alt'a nu scie, alta nu cugeta si alt'a nu simtiesce, decátu suferi si éra suferi, si plange pana uita de póte, si de nu póte, plange pana se usca ca o umbra séu pana móre.

Altu-feliu e amorulu femeii. Dins'a iubescu, si amorulu ei e unu vulcanu, o lava intru tóte asemenâriile. Iubescu de arde, iubescu de se stinge, si ori-ce amoru fatia cu amorulu ei se pare ca sê 'néca, se nadusiesce séu se nimicesce ca riulu ce curge la fluviulu poternicu, ca schintéu'a ce se mesteca intr'o vapaia grozava. Pana iubescu, iubescu cu patim'a, cu voluptatea ce te 'mbéta sê nu te mai trediesci nici odata, séu déca te trediesci: sê te trediesci ca sê nu te mai imbeti nici odata; si déca si-perde obiectulu amorului, frange si resipesce poterea vietii, sanetatea, subminéza virtutea si moralitatea, scapata catra unu abisu ce duce la cea mai négra coruptiune, si fiindu câ acum modesti'a scapeta, din candu in candu i se descépta simtiulu de resbunare si chiar lu-**esecutéza déca are putere si constantia.**

Ast'a inse nu e regula generala. Se pricepe mai alesu la femei ce au pasítu pe câile vietii pré curundu, ca Clar'a, si au devenitu éra pré curundu la o stare ca a ei, candu amorulu se preface o dorintia ardietória, o patima neinvinsa.

Dómn'a Clara in etate de cinci-spre-diece ani s'a marítatu dupa unu holteiu tomnaticu, dar pré tomnaticu, numai din sil'a parintiloru, pentru avere pana inca nu sciá ce e amorulu, pentru câ mai demultu nu tóte feciórele se desvoltau la doi-spre-diece ani.

Dins'a cu **mosnégulu** seu n'a apucatu a gustá placerile vietii cu sufletulu desvoltatu, placerile ei erau o detorintia unde sufletulu nu gustá, câ-ci lipsea talismanulu farmecatóriu, o cerintia a placerii: foculu tineretiei si voiosia cea tinera de partea barbatului; apoi amorulu betraniloru, de nu e capabilu a desceptá intr'o copila tinera simtiulu amorului catra altii: amoru catra unu betranu cu greu séu nici odata nu sternesce. Amorulu betraniloru e unu lucru de risu, de batjocura séu de compatimire. Ah! sê vedi unu betranu in rol'a unui tineru, cu sufletu sboratoriu, cu idei tinere si frumóse si cu sangele inflacaratu, cum se acatia de lume si cum cade ca copilulu celu nepotintiosu, si

totu-si nu-i e iertatu sê se lase. Dar e demnu de sôrtea lui si de risu, jôce totu omulu in opin-cile lui!

Clar'a remase veduva pana inca nu se des-voltase a cunósce lumea amorului cea larga si amagitória. Dupa ce i-a picatu tarulu, ce nici nu-lu simtise paná erá taru, i se desvoltà sim-tiulu si dorinti'a de a si gustá placerile tinere-tiei — in deplin'a loru potere, ma cu flacar'a aceea, ce adese séu totu-de-una erumpe ca und'a si se silesce a ajunge ce a perdutu, ce a trecutu negustatu.

De la betranulu ei i remase o fiica tinera si frumósá ca unu angeru. Pe acést'a o iubiá fórte, si póte iubirea acésta i imprumutá cele mai umane cugetâri si fapte, o tieneau fara scire între otarele modestiei si stârei unei mame adeverate, unei femei de onóre.

Midilóce avea, câ-ci averea betranului re-mase tóta pe man'a ei, si aceea erá o adevărata comóra.

Astu-feliu siedea dins'a incotita pe mésa, cu sufletulu plinu de amoru si de suspitiune. Oh, de n'ati gustatu din acésta póma, de n'ati avutu suspitiuni candu iubiati cu foculu tine-retiei, n'aveti ce ve caí de suferintiele vietii!

Dupa unu timp, candu cugetele i ferbeau prin creri ca foculu, si-desfasiurá incetu coa-fur'a de pe capulu acelu frumosu, si cu o lene cugetatória o aruncà la o parte, apoi si-des-bumbà vestmentulu celu mai fericitu pe lume, oh câ-ci nu simtiesce vestmentulu unei femei atátu de gratiósse, ca sê-i poti díce cu drep-tulu fericitu, apoi si-desfasiurá perulu, unu valu de crini ca o unda de spume si éra se uitá cugetându.

Apoi se scolà, merse sê mai implinésca una, cea mai santa detorintia, sê-si véda copil'a dorminda, sê-i asculte resuflarea acea dulce, sê-i pandésca zimbetulu prin somnu, sê-i ce-tésca visurile pe fatia, pruncii se viséza cu an-geri si ea e numai prunca inca...

Cu man'a tienendu-si crinii cei bogati porní si pasí in odaiti'a copilei, unde tóta nóptea ar-dea o lampa mica si obscura. — Se apropià de patu, — ascultà — priví — hah, — — —

Patulu erá golu, copil'a lipsea dintr'in-sulu...

Ce simtí dómn'a Clara in acestu momentu, nu se póte descrie si cugetá.

Patulu erá golu, copil'a lipsea dintr'in-sulu...

(Va urmá.)

V. R. Buticescu.

Doine poporale.

— Din giurulu Sibiuului. —

I.
Lasa, dómne, focu si para,
Unde-i dorulu meu de-a séra!
Lasa, dómne, focu si fumu,
Unde-i dorulu meu de-acum!

II.

Du-te, mandro, unde-i vré,
De mine vórba n'avé!
— Du-te, badeo, unde-ti place,
De mine vorba nu-ti face;
Du-te, badeo, und' te-i duce,
De mine vorba nu duce;
Câ eu incotrau me ducu,
De tine vorba nu ducu.

III.

Frundia verde de nuiea!
Rea bucata-i dragostea;
Câ n'ai stare la mancare,
Nici odina la culcare.
Câ me culcu nóptea sê dormu,
Nu mi se mai face somnu;
Si me culcu sê odinescu,
Totu la tin' mandro gandescu.
Stau cu gandulu la uitare,
Anim'a nu-mi dá rabdare;
Stau cu gandulu sê te uitu,
Si-acum nu te potu curendu.
Câ eu nu sciu ce-i ast'a,
De nu te mai potu uitá!
Dóra mi-ai facutu ceva,
De nu te mai potu uitá?

IV.

Scii tu, mandro, ce ti-am spusu?
A séra si-alalta séra:
Sê scoti siéu'a din camara,
Si s'o pui pe murgu-afara;
Sê punemu petioru 'n scara,
Sê plecâmu in giosu la tiéra,
Giosu la tiér'a romanésca,
Sê-mi cumperu péna domnésca;
Sê mi-o punu in pelaría,
Sê me 'nvetiu la carte-a scríe.

Scrisei dóue trei ronduri,
Si m'ajungu nesce ganduri;
Pusei condeiulu pe mésa,
Calamariulu pe feréstá;
Si me totu plimbam prin casa,
De la usia pan' la mésa;
Típai ochii pe feréstá,
Vediui o dalba nevésta,
Mergêndu sê se spovedésca.
Spovedí-o-arú frigurile,
Ca pe mine gandurile!

Culese de

I. Lapedatu.

S A L O N U

Serbarea de la Putna

in memori'a lui Stefanu celu Mare,

precum aflâmu, a reesîtu fôrte splendidu, participandu unu publicu numerosu.

Inceputulu serbării s'a facutu sambeta in 14/26 augustu, la diece ôre sér'a, cu privighiarea religiôsa, anunciata la intrarea in biserica cu 21 de salve, tragerea toturoru clopoteloru santei manastiri, si splendid'a iluminatiune a bisericei si 'ntregei manastiri. Cinci preoti si unu diaconu indeplinira oficiulu religiosu.

Domineca in 15/27 augustu de la optu pana la noue ôre demaneti'a trei ronduri de salve succesive annunciara adunarea ôspetiloru in porticulu festivu, — unde comitetulu i felicitâ de buna-venire.

Siese salve annunciara inceperea santei liturgii. Adunarea intrêga intrâ in biserica, unde siepte preoti si doi diaconi celebrara sant'a liturgiã, — ér la pricésna parintele Ciupercovicu, egumenu alu manastirii Putn'a, tienù o predica corespundiatória hramului bisericei, o cuventare acésta, care face onôre talentului oratoricu alu santiei sale.

De ací se 'ntinse o majestôsa procesiune, salutata de salve, pana la porticulu festivu, construitu in apropiare de aleea ce conduce la manastire, unde se descoperira si se santira: urn'a de argintu, epitafiulu dómneloru din Roman'a, alu celoru din Bucovin'a, flamur'a dómneloru din Iasi, a dómnei Haralambie, a institutului de bele-arti din Iasi, a dlui Popovici din Viena, a dameloru romane din Crisiana etc.

Dupa aceste dlu A. D. Xenopolu, alu carui elaboratu s'a admisu la concursu, rostí cuventarea festiva, frumôsa si bine simtita, in care a esprimatú intr'unu stilu corectú si romanescu simtieminte nobile si cugâtâri de innaltu patriotismu.

Terminandu-se cuventarea, corulu teologiloru romani intonâ acestu „Imnu religiosu“, compusu a nume de dlu V. Alesandri, music'a de dlu A. Flechténmacher :

Eterne A-totu-Poternicu, o Creatoru sublime,
Tu, ce-ai datu lumii viétia si omului cuventu,
In tine crede, spera intrég'a Romanime...

Gloria tie 'n ceriuri, gloria pe pamentu!

Sub ochii tei, in lume, lungi valuri d'omenire
Pe marea veciniciei disparu ca nori in ventu,
Si 'n clip'a loru de viétia trecêndu, striga 'n uimire:

Gloria tie 'n ceriuri, gloria pe pamentu!

Tu din sementi'a mica inalti stejarulu mare,
Tu juneloru popóre dai unu maretiu aventu,
Tu 'n anitele nôstre ai sacre, vii altare:

Gloria tie 'n ceriuri, gloria pe pamentu!

In tine-i viitorulu, trecutulu si presentulu,
Tu duci la memorire, prin tainiculu mormentu,
Si numele-ti cu stele lumina firmamentulu...

Gloria tie 'n ceriuri, gloria pe pamentu!

Eterne A-totu-Poternicu, o Creatoru sublime,
Tu care tieni la drépt'a-ti pe Stefanu, erou santu,

Fâ 'n lume sê straluce iubit'a-i Romanime...

Gloria tie 'n ceriuri, gloria pe pamentu!

Apoi se cetira inscriptiunile de pe daruri, — si procesiunea se întorse in biserica spre incheierea santei liturgii.

Se dede o mésa comuna in porticu. Presiedintele comitetului portâ toastulu primu pentru imperatulu, apoi se cantâ „Gott erhalte!“ — Urmara apoi o multime de toasturi, si presiedintele numai de la doi insi luâ cuventulu: dnii Tocilescu (Bucuresci) si Muresianu (Gherla)...

Sér'a dupa vecernia manastirea se ilumina si se facu focu bengalicu pe culmile muntiloru din pregiuru...

Luni, in 16/28 augustu, la optu ôre demaneti'a, junimea academica, diferitii domni represintanti, clerulu si autoritatile publice se adunara in porticu, si-apoi mersera in biserica, sê asiste la sant'a liturgiã, dupa care urmâ iesirea cu procesiune pentru aducerea daruriloru in biserica, si parintele egumenu alu manastirii dede cetire „Cuventulu de ingropatiure la mórtea lui Stefanu-celu-Mare.“

Conductulu festivu pasí 'n sunetulu *Bugei*, clopotu turnatu inca de pe timpul lui Stefanu celu Mare.

Dupa intrarea in biserica se tienù parastasulu de pomenire, la care avù locu ingenunchiarea generala cu cetirea rogatiunii de iertatiune, apoi corulu teologiloru intonâ „Imnulu lui Stefanu celu Mare“, facutu a nume de dlu V. Alesandri, music'a de dlu A. Flechténmacher. Acestu imnu suna astu-felu :

La pólele Carpatiloru,
Sub acestu vechiu mormentu,

Dermi, erou alu Romaniloru,
O Stefanu, erou santu!

Ca sentinele falnice
Carpatii te pazescu,
Si de sublim'a-ti gloria
Cu seculii sioptescu.

Candu tremurau popórele
Sub aprigii pagani,

Tu le-aperai cu sangele
Vitejiloru Romani...

Cu dragu privindu-i patri'a
Si mórtea cu dispretiu,
Maretiu in sinulu lupteloru,
Si 'n pace-ai fostu maretiu!

In ceriu apune sórele
Stringêndu radiele lui,
Dar intr'a nôstre suffete
Eternu tu nu apui.

Prin negur'a trecutului,
O sóre 'nvingatoriu,
Lumini ca radie splendide
Presentu si viitoriu!

In timpul vitejiloru,
Cuprinsu d'unu sacru doru,
Visai *Unirea Daciei*
C'o turma si-unu pastoriu.

O! mare umbra-eroica,
Privesce visulu teu:
Uniti suntemu in cugete,
Uniti in Domnedieu!

La pólele Carpatiloru,
Lang'alu teu vechiu mormentu,
Toti in genunchi, o Stefane,
Depunemu juramentu:
„Unu gandu s'avemu in numele
Romanului poporu —
Aprinsi d'amorulu gloriei
Si-alu patriei amoru!“

Patru-dieci de salve, ca reamintire de manastirile zidite de maritul erou, si sunetulu *Bugei*, anuntiara asediarea daruriloru pe mormentu.

In fine serbarea se terminá prin unu ospetiu comunu cu unu discursu presidentialu.

Dupa serbare, junii presinti tienura unu congresu, unde intre eltele se decise a se edá unu diuaru alu junimei. Acest'a va aparé la Viena, sub titlulu „Nationalismulu.“

Acuma sê ne rentórcemu la unele detaiuri!

Urn'a consacrativa, ce s'a depusu pe mormentulu vitézului Stefanu-celu-Mare, turnata in argintu curatu si lucrata cu destula arte si bunu gustu, are urmatóri'a inscriptiune: „Eroului. Invingatoriului. Aparatoriului esistintiei romane. Scutului crestinitáti. Lui Stefanu celu Mare. Junimea romana académica. MDCCCLXX.“

Epitafulu tramisu de dn'a Maria C. A. Rosetti, si acel'a alu dómnorulu din Bucovin'a, unulu lucratu pe catifea albastra n'chisu, si altulu pe catifea rosiaconabia, sunt nesce odóre in adeveru pretióse.

Arculu de triumfu, ce se naltia pe calea ce conduce la manastire, fu dedicatu „Memoriei lui Stefanu celu Mare, mantuitoriulu neamului!“

Pe frontispiciile laterale au fostu, in stang'a, versurile:

Stefanu, Stefanu, Domnulu mare,
Sémenu pe lume nu are,
Decátu numai mandrulu sóre.

Éra de a drépt'a:

Stefanu, voivodulu Stefanu,
Bate pe turcu, pe tataru,
Bate pe leahu, pe maghiaru!

Stindardele principale au purtatu numele celoru mai insemnati fundatori ai tieriloru si neamului romanu, ca Traianu, Dragosiu, Radu-Negru; alu celoru mai devotati barbati pentru romanitate, ca Iancu, Horia-Closca-Crisianu, Tudoru Vladimirescu etc.

Sub decursulu serbârii s'au impartitu si nesce medalie de bronzu si argintu, batute a nume pentru festivitata acésta, cu urmatóri'a inscriptiune: „Putna 15 augustu 1871“, — éra pe cealalta parte: „Memoriei lui Stefanu celu Mare, — Rivnitorii glorieiloru strabune.“

La acésta serbare Roman'a fu mai bine represintata, mai multe orasie tramisera a nume delegati, intocmai ca societatea académica. Dintre somitátile literarie numai dnii: Cogalniceanu si V. Alesandri participara, dar si acestia numai jumetate de dí.

Boerimea Bucovinei — din cause mai innalte politice — escelá prin absinti'a sa admirabila.

Transilvani'a fu represintata prin trei insi, — Ungari'a asemene.

Comitetulu

Societáti pentru fondu de teatru natiunálu romanu.

Processu verbalu

din $\frac{18}{30}$ augustu 1871.

Presenti: presiedintele Ios. Hodosiu, cassariulu Vinc. Babesiu, membrulu Ales. Romanu.

Intrunindu-se membrii acum numiti si luandu in deliberare tienerea adunárii generala a Societáti anuntiata pentru 28 si 29 septemvre a. c., au concludu:

Considerandu, cá trei din membrii comitetului si a nume presiedintele Ios. Hodosiu, care este totu odata presiedintele Societáti, si dlu V. Babesiu care este si cassariulu societáti, si membrulu Al. Romanu — sunt ocupati cu lucrâriile societáti académice romane in sesiunea anului curentu pana la 27 septemvre vfitoriu;

considerandu, cá vice-presiedintele comitetului Ales. Mocioni, care este totu odata si vice-presiedintele societáti, este impedecatu de a se poté presentá si a participá la adunarea generala anuntiata pentru 28 si 29 sept. a. c. la Satu-mare;

considerandu, cá dupa impartasirile primite de la Satu-mare, terminulu de 28 si 29 sept. a. c., este timpulu celu mai inoportunu pentru tienerea adunárii generala a Societáti:

Din aceste considerante:

Adunarea generala a Societáti pentru fondu de teatru natiunálu romanu anunoiata pentru 28 si 29 septemvre a. c. la Satu-mare — se amena pe timpu nedeterminatu.

Bucuresci, $\frac{18}{30}$ augustu 1871.

Dr. Iosifu Hodosiu,
presiedinte.

V. Babesiu.

Ales. Romanu.

CE E NOU?

* * (*Iubileulu parintelui metropolitu Siaguna*) s'a serbatu cu multa splendóre. Éta ce ni anuncia despre acésta festivitata telegramulu corespundintelui nostru specialu: „Sibíiu 5 juniu. La iubileulu parintelui metropolitu Siaguna a asistatu unu publicu fórte numerosu. Episcopiele sufragane fure represintate, alu Caransebesiului prin insu-si episcopulu Popasu, alu Aradului — prin vicariulu Mironu Romanu. Metropolitulu iubilearu fu retrasu in siguretate, petrecéndu cu postu si rogatiuni. In 2 septemvre sér'a se arangia unu conductu cu 200 de facife. Seminarulu fu iluminatu poposulu. In 3 sept. dupa ascultarea liturgiei parintelui episcopu Popasu primi gratulatiunile pentru iubileariu. Apoi se dede unu banchetu stralucitu, sér'a concertu frumosu din partea teologiloru. Apoi urmá convenirea ospetiloru in o gradina, si dantiu. Bucuri'a fu generala. Toma Rosiescu.“

* * (*Societatea académica romana*) lucra necontenitu, séu in conferintie séu in siedintie publice. Dlu

Poenariu, apesatu de adancele betranetie, cauta usiorare la calde, va luá inse mai tardíu parte la lucrările societății; dlu Caragiani nici in anulu acest'a nu va participá din caus'a bólei sale. In privinti'a premiului pentru gramatica, partea sintactica, s'a decisu a se publicá trei premie, a nume unulu, celu vechiu, de 400 galbeni, si altele dóue de câte 200 si 100 galb. Dlu Baritiu si-presintă lucrarea sa (liter'a L. aprópe finita,) dlu Urechia presintă asemene a sa (lit. N. finita,) dlu Sionu inca presintă lucrarea sa (lit. P.) Premiulu pentru traducerea opului „De bello gallico“ de Iuliu Cesare, s'a impartítu in dóue intre dnii C. Copaceanu, profesoru la seminariulu din Romanu, si Arone Densusianu, avocatul in Fogarasiu. Premiulu fu de 150 galbeni.

** (Baluri.) Reuniunea invetiatorilor romani din protopresbiteratulu Lipova va dá unu balu la 2/14 a. c. in otelulu la „Regele Ungariei“ din Lipova. Venitulu curatu e menitu pentru fondulu reuniunii invetiatoresci. Ofertele sunt a se tramite dloru Paulu Goronu in Radna, si Dariu Puticiu in Lipova. — In Bogsi'a montana la 24 sept. se va arangia unu balu, inaintea acestuia se va jocá pies'a teatrala: „Nunt'a tieranésca“, de V. Alesandri. Venitulu curatu e menitu pentru fondulu teatrului natiunalu si alu academei romane de drepturi.

— (Elena Dómna,) precum ni spunu foile din Iasi, a sositu din strainetate si de o-camdata va remané la mosi'a Ruginósa.

✂ (Timpurile se schimba!) Intr'unu salonu alu palatului imperatescu de Salzburg, se aflá portretulu lui Napoleonu si alu Eugeniei, donate de ex-imperatulu. De curendu inse din ordinu mai innaltu aceste portrete se departara de acolo. In salónele in cari la 1867 fu primitu atunci marele Napoleon, acuma ocupa locu imperatulu Vilhelmu, Bismarck etc.

§ (Cholor'a se apropia) totu mai multu de noi. Dupa aretările oficiale, in Transilvani'a (Têrgulu Muresiului) si in partile de susu ale Ungariei s'au si ivitu casuri de cholera.

△ (Concursu.) Conformu conclusului adunarei gen. a Asoc. tien. tenute in 7—8 aug. cal. n. a. c. la Fagarasiu p. 19, se publica prin acest'a concursu, la următoriele stipendie si ajutórie. 1. La dóue stipendie pentru doi juristi, de câte 150 fl. cu indetoria, ca acestia, sê implinésca lucrările de scriitori in cancelari'a Asociatiunii (din Sibiiu). 2. La dóue stipendie de câte 400 fl. pentru doi ascultatori de filosofía. 3. la unu stipendiu de 400 fl. pentru unu ascultatoriu de politechnica. 4. la unu stipendiu de 400 fl. pentru unu elevu de silvicultura. 5. la trei stipendie de câte 50 fl. pentru trei gimnasisti. 6. la dóue stipendie de câte 50 fl. pentru doi elevi la scólele reali. 7. la unu stipendiu de 50 fl. pentru unu elevu la scól'a comerciala. 8. la patru ajutórie, de câte 50 fl. pentru 4 sodali de meseria, cualificati a se face maestri. 9. la diece ajutórie de câte 25 fl. pentru 10 invetiacei de meseria. — Terminulu concursului, pentru stipendie si ajutóriele susu-insemnate, se defige pe 20 sept. dupa calendariulu nou anulu curinte. Concurrentii la stipendie de sub pas. 1, 2, 3, 4, 5, 6, si 7, au de a-si asterne la subscrisulu comitetu pana la terminulu mai susu indigitatu, concursule lor, proviedute cu următoriele documente: a) carte de botezu, b) testimoniu despre anulu scolasticu 1870/1 respective concurrentii la stipendie de sub pas. 1, 2, 3 si 4, au sê produca testimoniu de ma-

turitate, si in casu, candu voru obtiené vre-unu stipendiu, sê dee reversu subscrisu de ei insi-si, prin carele sê se deoblige, cumca dupa absolvirea studiiloru, voru servi in patria, incátu si-voru aflá postu corespundietoriu, si in fine c) testimoniu de paupertate. De la concurrentii la ajutóriele de sub pas. 8, pe langa atestatulu de botezu — se recere de la maestrulu resp. adeverintia despre aceea cumca sunt cualificati de a se face maestri. Er de la concurrentii la ajutóriele de sub pas. 9, — pe langa atestatulu de botezu se recere adeverintia de la maestrulu resp. despre desteritatea si diliginti'a in meseri'a, cu care s'au ocupatu. Sibiiu in 26 augustu cal. n. 1871. Comitetulu Asociatiunii transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu.

Literatura si arte.

** (Unu opu de mare importantia.) In biografi'a Pré-santiei sale, parintelui metropolitu Andreiu bar. de Siaguna, publicata in nrulu trecut, semnalaramu, cá neobositulu Nestoru alu bisericei gr. or. romane va suprinde pe toti amatorii literaturii bisericesci cu unu nou opu alu seu. Acuma venimu sê constatámu cu multa placere, cá informatiunea nóstra fu esacta. Chiar acuma primimu din Sibiiu urmatoriulu opu: „Enchiridionu, adeca carte manuala de canóne ale unei, santei, sobornicesci si apostolesci biserice, cu comentare de Andreiu bar. de Siaguna.“ Cartea voluminósa e dedicata „clerului si poporului credintiosu din metropoli'a Romaniloru de relegea gr. res. din Ungaria si Transilvani'a.“ Oplu intregu contine 548 de pagine, si se afla de vendiare in tipografi'a archidiecesana din Sibiiu cu pretiulu de 4 fl. v. a. Inregistrandu aceste, simtfmu o detoria de Romani spre a gratulá fericitei biserice, care are in fruntea sa unu arhieru, carele nici in adancele sale betranetie nu incéta a lucrá pentru luminarea, prosperarea si fericirea ei.

** (Dlu I. S. Selagianu,) profesoru de istoria si filosofía la gimnasiulu de Beiusiu, publica prenumeratiune la „Manualulu de geografi'a alu Ungariei si tierile sorori, alaturi cu o carta topografica.“ Pretiulu de prenumeratiune e 1 fl. Atragemu atentiunea dloru profesori si a tinerimei nóstre a supra acestei publicatiuni.

** (O nóua fóia umoristica) romana a aparutu la Iasi, noi inse n'amú vediatu-o inca. Titlulu ei este: „Nastratin Hogeá.“ (!?)

— („Poporulu.“) Sub acestu titlu a aparutu unu nou diariu la Bucuresci, redactatu de dlu Basarabescu. Acestu diariu va aparé de trei ori pe septemana.

— (Adelaida Ristori,) celebr'a tragediana despre a careia sosire in Bucuresci, s'au anticipatu cu profusiune atâtea elogiuri superbe, va da prim'a sa representasiune in teatrulu celu mare sambeta in 9 sept.

□ (Bibliografi'a.) Pana la finea lunei curente voru esí de sub litografi'a la Bucuresci dóue intinse si fórté esactu lucrute planuri ale capitalei Romaniei, Bucuresci, pentru prim'a óra in tier'a nóstra. 1. Planulu a tótei capitale in marimea de patru palme in cuadratu, pe care se areta stratele tóte cu numirea lor, gradinele, hotelurile, fabricele, limitele comisiiloru de color, ér scal'a dupa mesuratória cu pasi a fia-carei strate; suburbiele, locul autoritátiloru si

bisericele cu numirea lor; pe planu se va aretá lucrata in miniatura: Metropoli'a, vediuta despre Filaretu, palatulu vediutu de la port'a bisericeii Cretulescu, balt'a si gradin'a Cismegiu, vediute ca din sborul paserei, precum si amendoue garele calilor ferate. Pretiulu acestui deslucitu planu conducatoriu este de lei patru. 2. Planulu centrului capitalei (colorea de rosiiu) cu tote cladirile continute in elu, biserice, palate, otele, spitale, autoritati, piatie, locurile redactiunilor de diurnale, fabrici, gradine, poduri pe Dimboviti'a, balt'a si gradin'a Cismegiului; tote aceste cu numirea lor, numirea stratorilor, a suburbiilor, si pentru distracti'a publicului s'au pusu pe planu si chiar poporatiunea pe strate si prin piatie. Pretiulu unui esemplariu este de lei noi trei. 3. Unu tablou copiatu dupa o schitia vechia cu cununi'a lui Négoe Veda, fondatorulu frumosei episcopii a Curtei de Argesiu cu Despin'a domn'a, fet'a Cnezului Lazaru alu Serbiei, in resiedinti'a sa Curtea de Argesiu la an. 1500. Solenitatea se petrece de metropolitulu Macarie in present'a Cnezului Lazaru, a Cnigini si a deputatorilor poloni, unguri si bulgari, cum si a domnelor curtei in splendidulu palatu domnescu. Pretiulu unui esemplariu este de doi lei noi. 4. Calendar-tabloul de parete, pentru cancelarii pe anulu 1872, pe care s'au destinat nascerea lui Isusu in Vitilemulu Iudeei, fug'a Maici Domnului cu prunculu si cu Iosifu in pusturile Egiptetului, de gon'a imperatului Irodu si in patru coltiuri portretele a patru evangelisti dupa modelele din Roma. Pretiulu unui esempl. este lei noi 2. Tote acestea sunt depuse spre vendiare numai la doue librerie Sosec, calea Mogosió si Szólsi vis-à-vis de teatru. Doritorii inse de prin districte sunt rugati cu onore a care de la mine de a dreptulu in Bucuresci, calea Vacaresci nr. 151, tramitiendu pretiulu lor si le voru primi pe data, fara alta cheltuiela, bine ingrigite prin expeditiune. Editoru-compunetoru Maioru D. Pazoglu.

Din strainetate.

* * (*Curioasa posta de amoru.*) Corabi'a „Atlantis“, care plecá din Sumatra spre Lima, in calea sa fu urmarita necontentitu de unu chitu giganticu. Marinarii totu aseptau, cá chitulu in fine se va urí de inaintarea grabnica, dar dinsulu nici decátu nu parea a se obosi. Matrosii doriau sê se scalde in mare, inse de fric'a chitului nu poteau, deci decisera sê-lu prinda. Decisiunea se si esecutá numai decátu. Fiindu transportatu chilulu pe corabia, ei indata se si apucara a-i desface rándi'a, si in aceea gasira o punga de cauciucu, ér in acésta o epistola adresata catra comandantele corabiei, in care o nevêsta veduva din Londra i scrie, cá decá dinsulu nu-i va respunde de locu prin inmanuatoriulu acestei scrisori, ea se va maritá dupa altulu. Vi poteti intipui confusiunea comandantelui.

§ (*Paulu de Kock.*) cunoscutulu romantieru frivolu alu francesilor, a moritu la 31 augustu in Paris. Dinsulu fu unulu dintre cei mai productivi scriitori ai lumii. Romanurile lui forméza o biblioteca marisóra, si se traduceau in tote limbele mai culte. Si romanescce esistu câte-va traductiuni dupa scrierile sale. Dinsulu mori in etate de 78 de ani. Inmormentarea lui se fece cu multa pompa.

= (*Elevi femeiesci.*) Aprópe 300 dame s'au inmatriculatu la universitatea din Michigan (Americ'a)

si voru incepe cu inceputulu semestrului viitoriu studiile lor. Este de observatu, cá din 30 dame, ce studiaru anu la acea universitate, n'a caditu nici un'a la examene.

Feliurite.

* * (*Valea Visieului in Maramuresiu.*) Déca voimu sê vedemu positiuni frumóse, locuri romantice, cari inspira lir'a poetiloru si penelulu pictoriloru: nu trebuie sê caletorimu in Elveti'a séu mai departe, gasimu si la noi a casa o multime de panorame admirabile. Maramuresiulu, patri'a strabanului Dragosiu, posedo nenumerate positiuni, cari potu sê incante chiar si pe cei mai renumiti caletori. Ilustratiunea nóstra din fruntea numerului presinte asemenea infatisiéza unu punctu frumosu din Maramuresiu, valea Visieului. O privire a supra acestui tablou frumosu, si ochii nostri remanu incantati de acésta privilesci feerica. Codrii secolari, bradii purure verdi, riulu sierpuitoriu, par' cá ni sioptescu o taina santa, o taina secularia, care ni innaltia sufletulu, si lu-transpunu pe timpulu, candu din aceste locuri

„Dragosiu mandru ca unu sóre
A plecatu la venatória.
Ghióg'a si sagét'a lui
Facu pustiulu codrului!
Cerbulu móre, ursii pieru,
Si vulturii cadu din ceriu . . .“

Dar realitatea trista ne descépta din visarea nóstra. . . . Anim'a ni se imple de dorere, candu ne uitám la descendentii gloriosului Dragosiu. . . . Din codrii umbrosi audím in tacerea noptii resunandu unu viersu plan-gatoriu. E din'a Marmatiei, care canta gelindu:

Suspínu, cá-ci vescediescu,
Si vescediescu de doru,
Si 'n doru-mi feciorescu
Me usucu, stau sê moru . . .
Iubitulu meu, celu june
Cu perulu aurosu
In dílele strabune
Plecá pe vale 'n josu . . .
S'a dusu, si nu mai vine,
Lu-chiámu plangéndu amaru:
„Oh! Dragosiu vin' la mine!“ . . .
Dar tote-su insedaru . . .
Aseptu si totu aseptu,
Si dorulu meu mi-chiama
Totu fulgere in pieptu,
Eu am sê pieru, mi-i téma.
La fratii mei de-unu sange
In daru me ducu a plange,
Cá-ci nepasarea órba,
Acusi va se-i absórba . . .

△ (*Cea mai mare negotiatoria din lume*) este fara indoiéla a lui A. F. Stewart in New-York in America, care cuprinde mode, matasaría, panzaría, manufacture, apoi negotiu de haine, schimburi si manusi si la care sunt angagiate 1730 persóne si a nume: unu diriginte generalu, 19 artisti, 1 casariu generalu si 9 casieri, 1 comptuaristu superioru si 23 inferiori, 9 corespondinti, 470 vendietori si vendietórie, 880 marsiande de móda si croitoritie, 1 castelanu, 2 magasi-nari, 27 usieri, 55 colportori si feciori de casa si 190 servitori de tramisu. Pe la serbatori (Craciunu etc.) numerulu personalului se urca pana la 2200. Vendiare se face pe dí cam de 80,000, une-ori inse si pana la 100 mli taleri, si peste totu se invêtescu in negotiati-ri'a acésta pe anu câte 17—18 milióne taleri.

Glume si nu pr e.

Feciorulu de bolta.

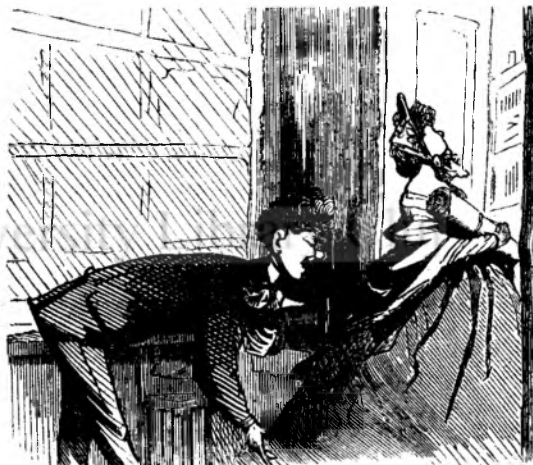
Asceptandu s e vina cine-va.

Candu intra o dama.

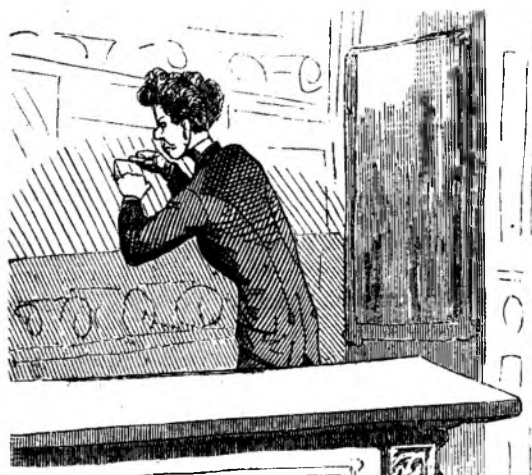
Candu elu i lauda stof'a.

Dupa ce ea a cumperatu.

Si d ea ea nu cumpera.

Candu elu n'are nici unu lucru.

Suplementu „Cavalerii Noptii“, tomulu V, col'a III.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariutu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.